

Νίκος Ξηρουδάκης

Στο Σπόρτινγκ αγκαλιαστήκαμε με τους συντρόφους «της άλλης πλευράς»

1989. Χρονιά καταρρεύσεων αλλά και ελπίδων. Έπεσε το τείχος, κατέρρευσαν τα ανατολικά καθεστώτα. Έπεσαν οι διαχωριστικές στην επίσημη αριστερά, με τη συνάντηση **Φλωράκη-Κύρκου στο Συνασπισμό**. Ένα υβριδικό είδος **αριστεροδέξιων** οπαδών, πολιτευτών και αναλυτών αναδύθηκε σαν έτοιμο από καιρό. Πέρα από τις διεθνείς και τις εσωτερικές εξελίξεις, σημαντικές **μεταλλαγές στην κοινωνική βάση του ΚΚΕ** είχαν την αντανάκλασή τους στις «τολμηρές» πρωτοβουλίες της ηγεσίας.

Η απόφαση της ΚΕ του ΚΚΕ (Δεκέμβρης 1989) για το μετέπειτα ΝΑΡ, επαίρεται για την **άρση των διαχωριστικών Αριστεράς/Δεξιάς** και «τον ουσιαστικό ρόλο που κατάκτησε η Αριστερά στην πολιτική ζωή» με τη **συγκυβέρνηση ΝΔ-ΣΥΝ**. Η εκτόξευση της επίσημης Αριστεράς στο κέντρο του πολιτικού προσκήνιου δεν έπεσε ως κεραυνός εν αιθρία. Είχε προηγηθεί το προβάρισμα της **συγκυβέρνησης με τις αστικές πολιτικές δυνάμεις** στο **δοκιμαστήριο των δήμων και των συνδικάτων**.

Η περιώνυμη «**κάθαρση**» **αρχίζει από την ΚΝΕ**. Δέκα περίπου χρόνια πριν, το **1978**, είχε προηγηθεί η διάσπαση της **ΕΚΟΝ Ρήγας Φεραίος**, νεολαίας του **ΚΚΕ εσ**. Δημιουργήθηκε η **Β' Πανελλαδική** στην οποία συμμετείχα. Πολλές οι διαφορές με την ανταρσία της ΚΝΕ· διαφορές **πολιτικές, κλίμακας, έκτασης ερεισμάτων στο κόμμα**. Διαφορές **συγκυρίας, διάρκειας, αποτελεσματικότητας**.

Υπήρχαν όμως και ομοιότητες:

-Το πολιτικό πρόσημο της διαφωνίας με τη γραμμή της ηγεσίας ήταν **αριστερό**. Στον απόηχο του ριζοσπαστισμού της μεταπολίτευσης, η **νεολαία** σε όλους τους χώρους αμφισβητούσε **από αριστερά**.

-Η απόπειρα **έγκυρης καταγραφής**, με την προσμονή της αλλαγής τοπίου στην Αριστερά.

-Η φιλοδοξία της συμβολής στη δημιουργία μιας **ανυπόταχτης και ανατρεπτικής Αριστεράς**.

-Η αντίληψη ότι το προέχον δεν είναι **σε ποιο διαφορετικό** ιδεολογικό και πολιτικό ρεύμα θήτευσε στο παρελθόν ο καθένας, αλλά **ο κοινός σκοπός** για τον οποίο εντάχθηκε σ' αυτό.

Όταν, νομοτελειακά, συναντήθηκαν οι δρόμοι μας, με έκπληξη διαπιστώσαμε ότι οι σύντροφοι της ΚΝΕ είχαν μελετήσει και τη δική μας εμπειρία. Σε κάποια συνάντηση ομάδας συντρόφων μου, ήρθε φρεσκοτυπωμένη η **προκήρυξη της ΚΝΕ**. Τη διαβάσαμε συγκινημένοι. Η οργάνωσή μας, έχοντας αναλύσει την **κρίση της Αριστεράς**, είχε πια παραδώσει τη σκυτάλη. Τώρα βλέπαμε να ξαναζωντανεύει η ελπίδα για την πολιτική συγκρότηση της άλλης Αριστεράς.

Στον απόηχο του ριζοσπαστισμού της μεταπολίτευσης, η νεολαία σε όλους τους χώρους αμφισβητούσε από αριστερά

Εντύπωση είχε προκαλέσει το τεύχος **742 του Οδηγητή για την Κίνα**, που έσωσε την **τιμή της επίσημης Αριστεράς**:

«Ο σοσιαλισμός δεν έχει τίποτα να φοβηθεί από τη νεολαία και το λαό. Κινδυνεύει από αυτούς που επιχειρούν να τον συνδυάσουν με καπιταλισμό, με επιβολή νέων αυταρχικών μέτρων, με την καλλιέργεια σωβινισμού και το συμβιβασμό με τον ιμπεριαλισμό».

Ακολούθησαν οι προβοκάτσες των συγκροτημάτων που –σε σύμπνοια με τους ανανεωτικούς απολογητές του Τσαουσέσκου– περιέγραφαν τους διαφωνούντες σαν υποστηρικτές των τανκς της πλατείας Τιεν-αν-μεν. Ποιοί; Αυτοί που **πολιτικά στήριζαν** την καταστολή, ποντάροντας μόνο **ιδεολογικά** στα γεγονότα.

Ηγετικά στελέχη της «ανανεωτικής Αριστεράς» έτρεχαν στα νεότευκτα κανάλια να δικαιολογήσουν τα μέτρα της ηγεσίας του ΚΚΕ κατά της νεολαίας, επικαλούμενοι μάλιστα τη δική τους **ανάλογη εμπειρία με την Πανελλαδική**. Σε αντιστοιχία με το «**διεθνισμό**»

των ηγεσιών, εύλογα έπεσαν τα τείχη και στη βάση. Στο **Σπόρτινγκ** που μίλησε ο **Γ. Γράψας** αγκαλιαστήκαμε με τους συντρόφους «της άλλης πλευράς».

Το 1987, με τα γεγονότα του πατριάρχη, είχαμε προειδοποιηθεί ότι κάτι σημαντικό τεκταίνεται στην ΚΝΕ. Έχοντας ακούσει πολλά ανάλογα στο παρελθόν, προσωπικά ήμουν συγκρατημένος. Διαψεύστηκα!

Όμως, *«το θέμα είναι τώρα τι λες»*. Το σίγουρο είναι ότι το αίτημα για την επαναστατική ανανέωση, την αναγέννηση του κομμουνιστικού κινήματος στη χώρα μας, παραμένει ανοιχτό. *«Είστε υπέρ ή κατά;»*

Πηγή: **ΠΡΙΝ**